نگاه هفته

رشد بی‌سابقه قیمت در پی توافق تاریخی

سعیده شفیعی
پژوهشگر اقتصادی

● هفته گذشته قیمت نفت تحت‌تأثیر گمانه‌زنی‌ها بر سر نتیجه اجلاس صدوهفتادویکم وزرای اوپک قرار گرفت. با اعلام خبر حصول توافق نهایی بر سر کاهش تولید در روز چهارشنبه، هر سه شاخص عمده نفت با افزایش مواجه شدند و رکورد ۱۶ماهه خود را شکستند؛ به طوری که در پایان هفته شاخص برنت با حدود شش دلار، سبد نفتی اوپک با حدود چهار دلار و شاخص نفت وست‌تگزاس با سه دلار افزایش نسبت به هفته قبل مواجه شدند.

سه شاخص اصلی قیمت نفت

قیمت نفت «برنت دریای‌شمال» (Brent) در ظهر روز جمعه دوم دسامبر در حدود ۵۳دلارو ۴۷ سنت معامله شد که نسبت به هفته قبل، بیش از شش‌دلارو ۹ سنت افزایش یافته است. شاخص «نفت وست‌تگزاس‌اینترمدیت» (WTI) نیز در همین زمان ۵۰دلارو ۶۴ سنت معامله شد که این شاخص نیز نسبت به پایان هفته قبل، سه‌دلارو ۲۸ سنت رشد نشان می‌دهد. همچنین بنا بر گزارش دبیرخانه اوپک، قیمت سبد نفتی این سازمان (OPEC Reference Basket Price) در پایان روز پنجشنبه اول دسامبر به ۴۹دلارو ۳۵ سنت رسید که نسبت به روز مشابه هفته گذشته، چهار دلار بالاتر است.

توافق اوپکی‌ها برای کاهش تولید

وزرای نفت و انرژی کشورهای عضو اوپک در نشست صدوهفتادویکم این سازمان توافق نهایی خود برای کاهش تولید را اعلام کردند. براساس این توافق، اعضای این سازمان متعهد شدند از ابتدای ژانویه سال ۲۰۱۷ (حدود یک ماه آینده) به مدت شش ماه یک‌میلیونو ۲۰۰ هزار بشکه از سطح تولید خود را کاهش دهند. این توافق در حالی رخ داد که کارشناسان بازار نفت احتمال به‌نتیجه‌رسیدن آن را تنها ۳۰ درصد پیش‌بینی کرده بودند. بانک آمریکایی گلدمن‌ساکس نیز اعلام کرده بود در صورت شکست توافق، قیمت‌ها به زیر ۴۰ دلار سقوط خواهد کرد.

سهم اعضای اوپک از کاهش تولید

براساس سند منتشرشده از سوی گاردین، به جز ایران تمامی کشورها متعهد شده‌اند تولید خود را کاهش دهند. سهم عربستان و عراق از این کاهش به ترتیب ۴۸۶ و ۲۱۰ هزار بشکه است اما به دلیل شرایط خاص پساتحریم، ایران می‌تواند ۹۰ هزار بشکه بر تولید روزانه خود بیفزاید تا به سطح تولید قبل از تشدید تحریم‌ها (حدود سه‌میلیونو ۸۰۰ هزار بشکه) برسد. براساس این توافق، امارات ۱۳۹، کویت ۱۳۱، ونزوئلا ۹۵، آنگولا ۷۸، الجزایر ۵۰، اکوادور ۲۶ و گابن ۹ هزار بشکه از تولید خود را کاهش خواهند داد. همچنین روسیه اعلام آمادگی کرده است در راستای همراهی با اعضای اوپک، ۳۰۰ هزار بشکه از تولید خود را کاهش دهد. اندونزی نیز در پی این تصمیم اوپک به جای پذیرفتن کاهش تولید، از تعلیق عضویت خود در اوپک خبر داد.

رشد صادرات نفت ایران به کره‌جنوبی

در ماه‌های گذشته و در پی لغو تحریم‌ها، صادرات نفت ایران به کره‌جنوبی به میزان درخورتوجهی افزایش یافته است. بنا بر گزارش رویترز به نقل از فارس، در سه‌ماهه اول سال جاری میلادی این کشور ۲۹میلیونو ۸۰۰ هزار بشکه نفت خام از ایران وارد کرده است که نسبت به مدت مشابه سال ۲۰۱۵ میلادی حدود ۱۴۷ درصد رشد نشان می‌دهد. کره‌جنوبی پنجمین کشور مصرف‌کننده نفت جهان است که ۱۱ درصد نفت مصرفی خود را در این مدت از ایران تأمین کرده است.

قیمت گاز طبیعی

به گزارش اداره اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA)، قیمت شاخص اسپات هنری‌هاب (Henry Hub) به عنوان شاخصی برای قیمت فروش لحظه‌ای گاز طبیعی در آمریکا در هفته منتهی به دوم دسامبر، دودلارو ۹۶ سنت به ازای هر میلیون بی‌تی‌یو یا واحد گرمایی انگلیسی (MMBtu) مبادله شد که نسبت به هفته گذشته، ۱۵ سنت رشد نشان می‌دهد.

تصویب طرح خط لوله ترک‌استریم در ترکیه

روز پنجشنبه نمایندگان مجلس ترکیه طرح خط لوله ترک‌استریم را تصویب کردند. به گزارش خبرگزاری رویترز به نقل از شانا، شرکت دولتی گازپروم روسیه مجری این طرح است و با چهار خط لوله، گاز روسیه را ابتدا به ترکیه و سپس به یونان در جنوب اروپا خواهد رساند. در سال ۲۰۱۵ در پی تیره‌شدن روابط آنکارا و مسکو، آغاز به کار این پروژه به تعویق افتاده بود اما با دیدار سران دو کشور در ۱۹ مردادماه سال جاری، اجرای آن به توافق طرفین رسید. بنا بر پیش‌بینی‌ها این خط لوله می‌تواند تا سال ۲۰۲۰، ۶۳ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی را منتقل کند.

مشاور معاون اجرائی رئیس‌جمهور در گفت‌وگو با «شرق» بر هوشیاری دولت در مدت زمان باقی‌مانده تأکید کرد

اتاق فکر شنبه‌ها روزانه شد

اتاق فکر علیه دولت اکنون در حال تبدیل به اتاق عملیات جنگ روانی است

شکوفه حبیب‌زاده: چندی‌پیش سخنگوی دولت در یکی از نشست‌های خبری خود، خبر از تشکیل اتاق فکر شنبه‌ها به‌صورت هفتگی علیه دولت داده بود. اتاق‌هایی که به گفته نوبخت، مخالفان در آن تصمیم می‌گیرند تا انتهای هفته چه مسئله‌ای را علیه دولت علم کنند و جنجال به راه بیندازند. حالا بر آن شدیم تا با محسن بهرامی ارض‌اقدس، مشاور معاون اجرائی رئیس‌جمهور، در این باره به گفت‌وگو بنشینیم و به بررسی این اتاق فکر بپردازیم. بهرامی در این گفت‌وگو در همان آغاز بحث، اعلام کرد این اتاق فکر، اکنون روزانه شده است و مخالفان تمام هم‌وغم خود را بر آن گذاشته‌اند تا از دولت نقطه ضعف پیدا کنند و همان را علیه دولت به کار گیرند. حال آنکه آن‌گونه که او شرح می‌دهد، سه موضوعی که علیه دولت در حوزه اقتصاد روی آن مانور می‌دهند، بذر آنها جملگی در دولت گذشته کاشته شده و اکنون میوه آن را به این دولت نسبت می‌دهند. مشاور معاون اجرائی رئیس‌جمهور معتقد است عادی‌سازی فساد و عملکرد دوگانه در برخورد با آن (املاک نجومی و حقوق‌های نجومی)، مانور بر معیشت مردم و دستکاری در معنای تورم نزد عامه مردم در قالب گرانی و دست‌آخر، تمرکز بر بی‌کاری که ماحصل نابودی تولید در دولت گذشته و حجم گسترده واردات بوده، سه پاشنه‌آشیلی است که مخالفان روی آن متمرکز شده‌اند. بهرامی ارض‌اقدس تأکید می‌کند دولت باید مراقب باشد تا تک‌نرخی‌کردن ارز دستاویز جدیدی در دست مخالفان نشود. او در قامت کارشناس اقتصادی و رئیس کمیسیون توسعه تجارت و تسهیل صادرات اتاق بازرگانی می‌گوید: «همه فرهیختگان جامعه از نظام اطلاع‌رسانی دولت گلایه دارند و می‌گویند چرا دولت پشت صحنه‌ها را برای مردم بازگو نمی‌کند. به نظر می‌رسد سامان اطلاع‌رسانی دولت در بیان دستاوردها و خنثی‌کردن حملات، سامان ضعیفی است و لازم است در مدت باقی‌مانده تقویت شود، چون اتاق فکری که از آن یاد شد، اکنون در حال تبدیل‌شدن به اتاق عملیات جنگ روانی است و طبیعی است در شرایط جنگ روانی دولت باید خیلی مراقب باشد که بدون ایجاد تنش در جامعه با آرامش و منطق، با آمار و ارقام برای بیان دستاوردهای مثبت خود و پاسخ به اتهامات، آماده باشد».

پیش‌تر سخنگوی دولت صحبت از شنبه‌هایی به میان آورده که مخالفان، علیه دولت اتاق فکر تشکیل داده‌اند و تصمیم می‌گیرند تا آخر هفته چه کنند. با توجه به اینکه به نظر می‌رسد بیشتر تمرکز روی اقتصاد است، به نظرتان این اتاق روی چه بخش‌هایی از اقتصاد تمرکز دارد؟

به نظر می‌رسد هرچه به پایان دولت تدبیر و امید در دور اول نزدیک‌تر می‌شویم، زمان تشکیل اتاق‌های فکر کوتاه‌تر می‌شود. به نظر می‌رسد تقریبا اتاق‌های فکر روزانه شده است و صرفا محدود به مسائل اقتصادی نیست. به نظر می‌رسد یا چندین اتاق فکر وجود دارد یا تقسیم کاری صورت گرفته که در حوزه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی هم با ریزبینی عملکرد دولت رصد شود تا جاهایی که می‌تواند به عنوان یک دستاویز به دست مخالفان دولت بیفتد را برجسته کنند. فرض کنید در حوزه فرهنگ اگر سالانه ۹۰ هزار عنوان کتاب چاپ می‌شود، تصور می‌کنم این کتاب‌ها با دقت کنترل می‌شود که لابه‌لای هزاران صفحه کتاب‌هایی که منتشر می‌شود، اگر مطلبی که به نظر آنها زاویه‌ای داشته باشد و بشود به وسیله آن با افکار عمومی بازی کرد، مراجع را حساس کرد یا جریان‌های سیاسی را با خودشان همسو کرد. یا به عنوان مثال ناهنجاری‌های اجتماعی مثل طلاق و اعتیاد را برجسته می‌کنند درحالی‌که خود می‌دانند این مشکلات حاصل کار این دولت نیست و دولت همسو با خود آنها، این مشکلات را کاشته و اکنون این محصول در دولت کنونی درو می‌شود. زمانی در دولت احمدی‌نژاد، با برخورداری از درآمدهای سرشار ناشی از فروش نفت ۱۴۰دلاری در هر بشکه و صد میلیارد دلار در سال، تراز اشتغال کشور حدود هشت سال نزدیک به صفر بود و کار آفریده شده و کار ازدست‌رفته با هم برابری می‌کرد و در هر سال ۶۰۰، ۷۰۰ هزار جوان جویای کار به بازار کار هم اضافه شد. حالا با انباشتگی تقاضای کار مواجه هستیم و این عدد هر روز بزرگ‌تر می‌شود، شاید امسال حدود یک میلیون نیروی جدید متقاضی کار هم به بازار بیاید. وقتی در دولت نهم و دهم با امکانات سرشاری که وجود داشت، سرمایه‌گذاری مناسبی صورت نگرفت، حاصل آن بی‌کاری ناهنجاری‌های اعتیاد، طلاق و افزایش آمار سرقت است. اینکه این عوامل را به عنوان نقطه ضعف این دولت معرفی کنیم، کاملا غیرمنصفانه است و به نظرم نقش رسانه‌های مستقل است که امروز با بیان واقعیت‌ها اطلاع‌رسانی و مردم را هوشیار کنند که نه‌تنها این مشکلات اقتصادی دستاورد عملکرد دولت گذشته است و به این دولت به ارث رسیده بلکه بسیاری از ناهنجاری‌های موجود در زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی هم حاصل عملکرد دولت گذشته است. با این مقدمه به سؤال شما پاسخ می‌دهم که در زمینه اقتصادی سه، چهار موضوع دستاویز مخالفان دولت شده است. یکی از این موضوعات بحث فساد است. به این ترتیب که برای تبرئه‌کردن عملکرد دولت نهم و دهم، جریانی به صورت گسترده به راه افتاده که وابسته به همان کسانی است که در دولت گذشته منافع زیادی داشتند و از قبل عملکرد آن دولت، ثروت زیادی جمع کردند و امروز به اتکای درآمدهای نامشروعی که از رانت‌ها و فسادها و اختلاس‌ها در آن دوره داشتند و با حمایت آن دولت به اموالی رسیده‌اند. درواقع آنها امروز به دولت قبل، ادای دین می‌کنند.

این ادای دین چه نفعی برای آنها در پی دارد؟

به دو دلیل این کار را انجام می‌دهند؛ یکی اینکه امکان رسیدگی به تخلفات گذشته را سلب کنند و در محاق قرار دهند و دوم اینکه فساد را عادی‌سازی کنند و بگویند در همه دولت‌ها فساد وجود دارد؛ حتی در این دولت هم که می‌خواست با فساد مبارزه کند، فساد وجود دارد. مثلا در موضوع صندوق ذخیره فرهنگیان با بررسی و تحقیق کوچکی متوجه می‌شویم اگر قسمتی از این اختلاس در این دولت اتفاق افتاده باشد، در ادامه همان جریان‌های قبلی و وام‌های قبلی بوده است و در این دوره اگر کم و زیادی شده، در تداوم رفتار و تصمیمات گذشته بوده؛ اما ببینید چه غوغاسالاری کرده‌اند. آنها می‌خواهند شبیه‌سازی کنند. مثلا اگر در دولت گذشته بابک زنجانی دومیلیاردو ۶۰۰ میلیون یورو نفت کشور را فروخته و پولش را نداده یا سه هزار میلیارد تومان در جریان امیرمنصور خسروی و خاوری سوءاستفاده شده و مردم در جریانش هستند، حالا می‌خواهند بگویند در این دولت هم اختلاس‌هایی معادل همان اختلاس‌های گذشته رخ داده است. یا ریشه ماجرای حقوق‌های نجومی صددرصد مربوط به دولت سابق است. مسئولی در دولت سابق در سازمانی برایش حقوقی تعیین شده که با تغییر آن مسئول، مسئول جدید طبق روال سابق همان حقوق را دریافت می‌کرده که فاصله زیادی با حداقل حقوق در جامعه دارد.

ادامه در صفحه ۱۵

اقتصاد سبز

نقش سرمایه‌گذاری خارجی در توسعه بخش کشاورزی

فاطمه پاسبان
کارشناس کشاورزی

● سرمایه نقش مهمی در رشد و توسعه اقتصادی ایفا می‌کند؛ زیرا این توانایی را دارد که در ترکیب بهینه با نیروی کار و فناوری بخش تولید را به حرکت درآورد و با رونق تجارت زمینه‌های بهبود سطح زندگی و رشد اقتصادی را فراهم آورد. فقدان سرمایه یکی از علل اصلی توسعه‌نیافتگی است. به دلیل اهمیت سرمایه‌گذاری، امروزه بسیاری از کشورهای جهان به واسطه کافی‌نبودن منابع داخلی برای سرمایه‌گذاری، تمایل شدیدی به جذب سرمایه‌های خارجی پیدا کرده‌اند. سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (با نماد اختصاری FDI) عبارت است از سرمایه‌گذاری یک شرکت یا شخص حقیقی در کشوری دیگر به منظور کسب‌وکارهای تجار و تولیدی. سرمایه‌گذاری خارجی معمولا به دو طریق، سرمایه‌گذاری سهامی (غیرمستقیم) و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی صورت می‌گیرد. خرید اوراق قرضه و سهام شرکت‌ها در معاملات بورس و قبوض سپرده در بانک‌های خارجی از انواع سرمایه‌گذاری سهامی هستند که در این حالت سرمایه‌گذار خارجی در اداره واحد کسب‌وکار نقش مستقیم نداشته و مسئولیت مالی نیز متوجه وی نیست. اما سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، نوعی سرمایه‌گذاری است که به منظور کسب سود پایدار در شرکتی مستقر در کشوری غیر از کشور سرمایه‌گذار صورت می‌گیرد و نتیجه آن مدیریت شرکت است. بازگشت سرمایه و منافع حاصله در این‌گونه سرمایه‌گذاری‌ها نیز از محل عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه‌گذاری انجام می‌شود. مطالعات نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی اثرات چشمگیری روی متغیرهای کلان اقتصادی، از جمله کاهش نرخ بهره، کاهش نرخ ارز، افزایش رشد اقتصادی، افزایش درآمد مالیاتی دولت، کاهش بدهی دولت، بهبود توزیع درآمد، انتقال تکنولوژی، افزایش اشتغال، توسعه صادرات، کاهش واردات و تأثیر مثبت در تراز پرداخت‌ها دارد. سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی، یکی از مؤثرترین راهکارها برای کاهش گرسنگی و فقر، به‌ویژه در مناطق روستایی است.

ادامه در صفحه ۱۵

۱۳ آذر تولد صنعت بیمه

فریبا نوروزی
کارشناس مالی و بیمه

براساس تقویم کشور، ۱۳ آذر روز صنعت بیمه نام‌گذاری شده است. صنعت بیمه یکی از زیرمجموعه‌های صنعت مالی به شمار می‌رود. بیمه، در لغت به اطمینان، ضمانت، حفظ و نگهداری در برابر حوادث و خطرات، معنا شده و در اصطلاح، ضمانت مخصوصی است از جان یا مال که در تمدن جدید، رواج یافته است.

بیمه چیست؟

بیمه قراردادیست که شخصی (بیمه‌گر)، بنا به توافقی که در قرارداد بیمه ذکر شده، تعهد می‌کند ریسک یا خطر احتمالی ناشی از این قرارداد را برای شخصی دیگر (بیمه‌گذار)، در دوره قرارداد و در مقابل حادثه یا خطرات موضوع قرارداد، جبران کند. اساس صنعت بیمه بر پایه محاسبات اکچوئری قرار دارد.

پیشینه بیمه در جهان

در دنیای قدیم که ترابری هوایی وجود نداشته، اساس تجارت جهان را حمل‌ونقل دریایی تشکیل می‌داده است و به‌همین علت هم اولین نشانه‌های کسب‌وکارهای نوین، از فعالیت‌های دریانوردی آغاز شده و به‌طور یقین، می‌توان گفت اولین دستاوردهای انسان در صنعت بیمه، به دست دریانوردان و بازرگانان دریایی حاصل شده است. گفته می‌شود، در بسیاری از مدارک، پیدایش بیمه را به بازرگانان چینی نسبت می‌دهند. آنها دریافته بودند احتمال غرق یا محل دستبرد واقع‌شدن همه قایق‌ها و کشتی‌هایی که در یک روز در یک بندر تردد می‌کنند، بسیار کم است؛ بنابراین برای جلوگیری از خطر نابودی همه سرمایه، بار و کالایشان را در چند کشتی و قایق مختلف بارگیری می‌کردند. درواقع آنها ریسک تجارت خود را در سبدهای مختلف قرار می‌دادند تا ایمن باشند. بررسی تاریخچه تجارت و بیمه، نشان می‌دهد بازرگانان فنیقی و بابل (به‌عنوان پیش‌قراولان تجارت دریایی) برای تأمین هزینه کالا و کشتی، وام دریافت می‌کردند؛ به‌طوری‌که بهره وام دریافتی این بازرگانان، بیشتر از عرف معمول بود. در مقابل، وام‌دهنده، درصورتی‌که کشتی بازرگان در دریا دچار توفان یا دستبرد دزدان دریایی می‌شد، وام دریافتی بازرگان مدیون را می‌بخشید و وام‌دهنده با تقبل ریسک بروز حوادث غیرمترقبه برای کشتی، به‌نوعی آن را بیمه می‌کرد. همین تجربیات، بعدها در قرون اولیه رشد سرمایه‌داری و سوداگری در ایتالیا، به‌عنوان مادر بانکداری و بیمه به روشی مدون و مرسوم برای مبادلات دریایی در بندرهای مختلف ایتالیا تبدیل شد. قدیمی‌ترین گزارش مکتوبی که از قراردادهای بیمه دریایی وجود دارد نیز مربوط به یک کشتی ایتالیایی است که در سال ۱۳۴۷ میلادی، در جنوا به ثبت رسیده است.

پیشینه صنعت بیمه در ایران

فعالیت بیمه‌ای در ایران از سال ۱۲۸۹ شروع شد. در این سال، دو مؤسسه روسی با نام‌های نادژدا و قفقاز مرکوری، شروع به کار کردند. پس از شروع به کار این دو مؤسسه، در حدود ۱۳ شرکت خارجی در بازار بیمه کشور، فعالیت خود را تا سال ۱۳۱۴ خورشیدی، شروع کردند که از آن جمله، می‌توان به شرکت‌های آلیانس انگلیس، یورکشایر انگلیس و اینگستراخ روسیه اشاره کرد. ایده تشکیل یک شرکت بیمه ایرانی، در سال ۱۳۱۰ از سوی فردی ایرانی به نام دکتر الکساندر آقایان (که سابقه فعالیت را در شرکت بیمه روسی نادژدا داشت) به علی‌اکبر داور، وزیر مالیه وقت، ارائه شد که در نهایت، در ۱۵ آبان سال ۱۳۱۴، شرکت سهامی بیمه ایران با سرمایه دومیلیون تومان، به‌عنوان اولین شرکت ایرانی بیمه تأسیس شد. داور در این روز، پس از سخنرانی کوتاهی که در افتتاحیه این شرکت داشت، منزل مسکونی خود را تحت پوشش بیمه آتش‌سوزی درآورد و اولین بیمه‌نامه صادره ایرانی، در همین روز به نام وی ثبت شد. دو سال بعد، در سال ۱۳۱۶، قانون بیمه در ایران به تصویب رسید.

رشد سرمایه‌داری، بدون صنعت بیمه امکان‌پذیر نبوده است؛ زیرا گسترش سرمایه و جهانی‌شدن آن، نیازمند حمایت از خسارت‌ها، آسیب‌ها و ریسک‌هایی است که در ذات مبادلات بین‌المللی روی می‌دهند. گسترش صنعت بیمه، این پوشش ریسک را تا درون خانواده‌ها با بیمه عمر، بیمه سلامت، بیمه آتش‌سوزی منازل، بیمه کفایت تحصیلات فرزندان، بیمه مسافرت و... کشانیده است. بیمه‌ها، در تداوم رشد و توسعه خود به دو مقوله کلی بیمه‌های اجتماعی و بیمه‌های تجاری تقسیم شده‌اند. در بیمه‌های اجتماعی که عموما اجباری، الزامی و برآمده از قانون هستند، به‌جز بیمه‌شده، اشخاص دیگری (دولت یا کارفرمایان) در پرداخت حق بیمه با بیمه‌گذار مشارکت می‌کنند؛ اما در بیمه‌های تجاری، به‌طور معمول، خود بیمه‌گذار مسئولیت تعهد و پرداخت حق بیمه را بر عهده می‌گیرد که این‌گونه بیمه، امروزه بسیار متعدد و شامل: بیمه حمل‌ونقل، بیمه عمر، بیمه حوادث، بیمه اتومبیل، بیمه شخص ثالث، بیمه تکمیلی درمان، بیمه مسافرت، بیمه وجوه نقد، بیمه مسئولیت و... است.

نکته جالب آنکه باوجود اینکه تلفات جانی در ایران (مرگ‌ومیر جاده‌ای) در نرخ بالای جهانی است، بیمه عمر و بیمه مرگ‌ومیر، کمتر در مرکز توجه مردم قرار دارد که این موضوع، به فرهنگ‌سازی و انتقال مفاهیم بیمه‌ای به کتاب‌های درسی دوره دبیرستان نیاز دارد.